

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015202122
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015202122.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Lesoochranárske zoskupenie VLK, so sídlom Tulčák 310, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Staromestská 6, Bratislava, za účasti: Juraj Šušol', bytom Ľanová 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP3-2015/089557-NMT z 19. októbra 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/289/2015-41 z 27. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/289/2015-41 z 27. septembra 2017 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU- A-OOP3-2015/089557-NMT z 19.10.2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia č. OU- A- SZP3-015/40976-6/POS z 13.07.2015. Prvostupňovým rozhodnutím bol ďalšiemu účastníkovi podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len zákon č. 543/2002 Z. z.“) vydaný súhlas na státie plávajúceho zariadenia „hausbót“, evidenčné označenie SK-4-14281, umiestneného v Jarovskom ramene rieky Dunaj na polohe č. 142, vyviazaného na pozemku C-KN parc. č. 904/105 v katastrálnom území B, do 31.07.2020.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že správny orgán pri posudzovaní splnenia podmienok na vydanie súhlasu podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z. vychádzal z odborného stanoviska

Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie, oddelenia ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja č. OU- A- SZP1-2015/7767-KTP z 12.01.2015, vyjadrenia správcu vodného toku Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. č. 5256-210/2015-Ge z 13.04.2015, zo stanoviska Vodohospodárskej výstavby, š.p. č. /1200/2014. Za účelom riadneho zistenia skutkového stavu nariadil ústne pojednávanie spojené s ohliadkou na 09.06.2015.

3. Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja v odbornom stanovisku č. OU- A- SZP1-2015/7767-KTP z 12.01.2015 uviedol, že umiestnenie 226 plávajúcich zariadení nebude mať pravdepodobne vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000 z nasledovných dôvodov: (i) likvidácia a poškodenie biotopov druhov, ktoré sú predmetom ochrany CHVÚ Dunajské luhy na ploche cca 10ha predstavuje 0,06% eho plochy, (ii) úbytok hniezdiacich, zimujúcich a migrujúcich druhov je malý, (iii) činnosť nepredstavuje zásah do jadrových území hniezdenia druhov, ktoré sú predmetom ochrany CHVÚ. V odbornom stanovisku sa výslovne uvádzajú aj P. riečny a K. močiarny a aj vo vzťahu k nim ide o súhlasné stanovisko s umiestnením plávajúceho zariadenia. Námieta žalobcu, že sa žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán nevysporiadali s umiestnením plávajúceho zariadenia vo vzťahu k týmto druhom vtákov európskeho významu, preto podľa správneho súdu neobstojí.

4. Správca vodného toku Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. vo vyjadrení č. 5256- 10/2015-Ge z 13.04.2015 súhlasil s umiestnením a stáťím plávajúceho zariadenia SK- 4-14281 na polohe č. 142 v Jarovskom ramene.

5. Vodohospodárska výstavba, š.p., takisto súhlasila s umiestnením vyvážovacích prvkov plávajúceho zariadenia na polohe č. 142 (stanovisko č. /1200/2014).

6. Podľa názoru správneho súdu správne orgány oboch stupňov riadne zistili skutkový stav, pri rozhodovaní vychádzali z odborných stanovísk príslušných orgánov a zo záverov ústneho pojednávania z 09.06.2015. Všetky odborné stanoviská boli kladné a pre správny orgán záväzné. Správne orgány teda nepochybili, ak vzhľadom na kladné stanoviská príslušných orgánov vydali súhlas na umiestnenie plávajúceho zariadenia v Jarovskom ramene vodného toku Dunaj na polohe č. 142. Žalobca uvedený záver podľa správneho súdu relevantným spôsobom ani nespochybnil.

7. Správny súd poukázal tiež na to, že žalobca bol na ústne pojednávanie spojené s ohliadkou riadne a včas predvolaný (predvolanie prevzal dňa 19.05.2015), napriek tomu sa ho nezúčastnil, bol oboznámený s obsahom predložených odborných stanovísk, písomne sa k nim vyjadril (podanie z 07.07.2015), uplatnil podanie riadneho opravného prostriedku, ako to vyplýva z administratívneho spisu. Správne orgány teda postupovali v súčinnosti s ním a neporušili jeho procesné práva vyplývajúce zo Správneho poriadku. Skutočnosť, že sa žalobca nestotožňuje s rozhodnutím žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a ich právnym názorom, sama osebe nevedie k nezákonnosti ich rozhodnutí (napríklad III. ÚS 188/2010, III. ÚS 38/2011, I. ÚS 241/2012, IV. ÚS 233/2012).

8. Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov považoval správny súd za riadne a presvedčivo odôvodnené a splňajúce požiadavky podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Žalovaný sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho závery sú obsahom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Ani z tohto pohľadu nemožno podľa správneho súdu konštatovať porušenie práv žalobcu.

9. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

10. V dôvodoch uviedol, že nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že správny súd dospel k záveru, že pre povolenie činnosti v územiach patriacich do sústavy NATURA 2000 postačuje predpoklad, že navrhovaná činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany v týchto územiach a takýto predpoklad je postačujúci pre povolenie navrhovanej činnosti. Podľa sťažovateľa však

nepostačuje len predpoklad neexistencie významných negatívnych účinkov, ale pre povolenie takejto činnosti je nevyhnutné, aby na základe potrebného dokazovania bolo nesporné, že takéto účinky nenastanú. Plavidlo, súhlas na umiestnenie ktorého bol v konaní pred orgánmi verejnej správy vydaný, je umiestnené v územiach NATURA 2000, a to v Chránenom vtáčom území Dunajské Luhy (ďalej len „CHVÚ Dunajské Luhy“) a je zaradené do návrhu na doplnenie území NATURA 2000 ako rozšírenie územia európskeho významu Bratislavské Luhy. Správny súd posúdil vec tak, že uzavrel, že odborné stanovisko Okresného úradu Bratislava z 12.01.2015 konštatovalo, že umiestnenie 226 plávajúcich zariadení nebude mať pravdepodobne významný vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000. Žalobca však v žalobe poukázal na to isté stanovisko, v ktorom sa uvádza, že v danom území bol zaznamenaný celý rad negatívnych činností a zničenie chránených biotopov spolu na rozlohe približne 3,5 ha a že podľa tohto stanoviska má prevádzka plávajúcich zariadení preukázateľne negatívny vplyv na predmet ochrany. V tomto odbornom stanovisku je vyjadrený názor, že navrhovaná činnosť pravdepodobne nebude mať vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000.

11. Žalobca poukázal na § 28 ods. 4, 5 zákona č. 543/2012 Z. z., § 5 ods. 1, § 25, § 122 SSP, § 16 ods. 1 Civilného sporového poriadku, s ktorými je podľa jeho názoru rozsudok správneho súdu v rozpore. Ďalej poukázal na čl. 6 ods. 3 Smernice Rady 92/43/EHS z 21.05.1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (ďalej len „Smernica o biotopoch“), na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 07.09.2004 vo veci C-127/02 Waddenvereniging a Vogelbeschermingsvereniging (body 59, 61, 66) a na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 11.04.2013 vo veci C-258/11, Peter Sweetman a iní/An Bord Pleanála.

12. Z uvedených rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie podľa žalobcu vyplýva, že povoliť činnosť v území NATURA 2000 možno len vtedy, ak možno nadobudnúť istotu a to na základe najvýznamnejších vedeckých poznatkov, že činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany územia NATURA 2000. Interpretácia čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch osvojená si správnym súdom stojí však v opozícii s týmto názorom. Zatiaľ čo Súdny dvor Európskej únie poskytol výklad, že činnosť možno povoliť len pri istote neexistencie významných negatívnych účinkov na predmet ochrany, správny súd svoje rozhodnutie založil na názore, že postačuje pravdepodobnosť neexistencie významného vplyvu na predmet ochrany. Explicitne takéto stanovisko totiž vydal orgán verejnej správy prvého stupňa dňa 12.01.2015, keď vyslovil záver o tom, že činnosť pravdepodobne nebude mať negatívny vplyv na predmet ochrany. Žalobca poukázal aj na to, že predmetné plávajúce zariadenie je jedným z niekoľkých stoviek takýchto zariadení umiestnených v predmetnom území NATURA 2000.

13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že plávajúce zariadenie je umiestnené na pozemku parc. č. 904/105, druh pozemku - vodné plochy, v katastrálnom území B., mimo zastavaného územia obce a v území s prvým stupňom ochrany podľa § 12 zákona č. 543/2012 Z. z., kde sa uplatňujú ustanovenia o všeobecnej ochrane prírody a krajiny podľa druhej časti zákona. Vyvážovacie prvky sú umiestnené na parc. č. 904/105, druh pozemku „ostatné plochy“, v katastrálnom území B., mimo zastavaného územia obce, ktorá je súčasťou súvislej európskej sústavy chránených území v Chránenom vtáčom území Dunajské Luhy SKCHVU007. Státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia na polohe č. 142 nie je v danom území zákonom alebo vyhláškou č. 440/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Dunajské luhy (ďalej len „vyhláška č. 440/2008 Z. z.“) zakázaná. Žalovaný konštatoval, že pojem ochrany prírody je v danom prípade naplnený tým, že napadnuté administratívne rozhodnutie obsahuje podrobné podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2012 Z. z. Zdôraznil, že umiestnenie plávajúceho zariadenia nemá negatívny vplyv na poškodzovanie prírody a nezasahuje nepriaznivo do vtáčieho územia. Negatívny vplyv môže mať nevhodné správanie a činnosť spôsobená ľudským faktorom, čo je však eliminované práve stanovenými podmienkami a opatreniami, ktoré je prevádzkovateľ plávajúceho zariadenia povinný dodržiavať. V prípade, že kontrolnou činnosťou bude zistené porušenie, resp. zhoršenie stanovených podmienok, môžu orgány štátnej správy pristúpiť k sprísneniu podmienok prevádzky plávajúceho zariadenia ako aj prístupu k nemu.

14. Podmienky stanovené v súhlase na státie plávajúceho zariadenia, ako napr. pravidelný odvoz

odpadov a tým aj stanovený pohyb vozidiel na ich vývoz, parkovanie len na okraji spevnenej cesty, vedľa hausbótu a nie na trávnom poraste, nevytváranie nelegálnych prístupových ciest k plávajúcim zariadeniam a povolenie vstupu len pre konkrétneho majiteľa plávajúceho zariadenia, predstavujú nepochybne menší negatívny dopad na životné prostredie, ako negatívny vplyv spôsobený nekontrolovateľným a živelným vjazdom a státím motorových vozidiel v území.

15. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa jeho informácií sa v predmetnej lokalite bude realizovať výstavba diaľnice D4, na ktorú je vydané územné rozhodnutie č. OU- S-OVBP2-2014/58427/KAZ z 29.10.2014 a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.01.2015 na stavbu „Diaľnica D4 Bratislava, Jarovce - Ivanka sever“. Nevyhnutnou súčasťou predmetnej stavby sú kompenzačné opatrenia, ktorými sa primerane nahradí negatívny vplyv stavby na územia NATURA 2000. Kompenzačné opatrenia sú zamerané na to, aby nahradili, resp. kompenzovali vyrúbaný lesný porast ako potenciálny hniezdny biotop, zničené trávne porasty ako potravinový biotop. Ide o nové lesné plochy (20 ha) v katastri P. (1 nová plocha) a Y. (2 plochy) a o 2 nové trávne plochy (30 ha) v katastri O. K. a C.. Ochrana prírodných biotopov vyplýva z návrhu Projektu kompenzačných opatrení ako výsledku osobitného konania podľa zákona č. 543/2012 Z. z. Podľa stanoviska ŠOP SR BB č. ŠOP SR/4563/2014 z 04.12.2014 je predmetné územie zaradené do návrhu doplnenia chránených území NATURA 2000 ako rozšírenia územia európskeho významu Bratislavské luhy SKVEV0064 (zatiaľ nie je jeho súčasťou) a ku dňu podania vyjadrenia nie je zrejmé, či návrh bude schválený a územie zaradené do NATURA 2000.

16. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

17. Ďalší účastník sa k podanej kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

19. Kasačný súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal správny súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

20. Dňa 22.04.2015 bola orgánu verejnej správy prvého stupňa doručená žiadosť ďalšieho účastníka o súhlas a vyjadrenie k umiestneniu plávajúceho zariadenia a k dodatočnému stavebnému povoleniu vyvážovacích prvkov plávajúceho zariadenia v Jarovskom ramene na polohe č. 142 s evidenčným označením plavidla SK-4-14281. K žiadosti priložil potrebnú dokumentáciu - správny poplatok, projektovú dokumentáciu vyvážovacích prvkov, geometrické zameranie vyvážovacích prvkov v systéme JTSK, lodné osvedčenie plávajúceho zariadenia, súhlasné stanovisko Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. č. 5256-210/2015-Ge z 27.03.2015, súhlasné stanovisko Vodohospodárskej výstavby, š.p. č. /1200/2014, schválený povodňový plán a odborné stanovisko Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia kraja č. OU-BA-OSZP1-2015/7767-KTP z 12.01.2015.

21. Orgán štátnej správy ochrany prírody zverejnil na svojej internetovej stránke informáciu o začatí správneho konania, ktorého výsledkom bolo prvostupňové správne rozhodnutie č. OU-BA-OSZP3-2015/40976-6/POS z 13.07.2015, ktorým bol ďalšiemu účastníkovi vydaný súhlas podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z. na státie plávajúceho zariadenia „hausbót“ č. SK-4-14281 umiestneného v Jarovskom ramene rieky Dunaj na polohe č. 142, vyviazaného na pozemku C-KN s parcelným č. 904/105 v katastrálnom území. B. a v súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. boli určené

podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny:

1. zabezpečiť pravidelný odvoz komunálneho odpadu z prevádzky plávajúceho zariadenia,
2. zabezpečiť zhromažďovanie a pravidelný odvoz splaškových vôd z prevádzky plávajúceho zariadenia v súlade s osobitnými predpismi, aby nebola negatívne ovplyvnená kvalita povrchových a podzemných vôd a s tým súvisiace priaznivé podmienky pre zachovanie spoločenstiev vodného ekosystému,
3. neexpandovať na okolité pozemky,
4. nevytvárať nové prístupové cesty k plávajúcemu zariadeniu, nespevňovať a neupravovať existujúce lesné a poľné cesty,
5. mimo plochy plávajúceho zariadenia nebudovať a neumiestňovať žiadne trvalé ani dočasné stavby a objekty (prístrešky, altánky, garáže, sedenia, sklady, WC, ploty, zábradlia, ohrady, krby, chodníky, ohniská, športoviská, parkoviská, a i.),
6. nezasahovať do okolitej vegetácie (nerúbať a neorezávať dreviny, nekosiť trávnaté porasty, neodstraňovať trstinové porasty, ...),
7. mimo plochy plávajúceho zariadenia nevysádzať nepôvodné druhy rastlín a drevín, či už na brehu alebo na vode;

Súhlas na státie plávajúceho zariadenia bol vydaný na čas od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 31.7.2020.

22. Orgán verejnej správy prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia na polohe č. 142 nie je v danom území zákonom alebo vyhláškou MŽP SR č. 440/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Dunajské luhy, zakázaná. Tak dospel k záveru, že v konaní neboli zistené žiadne skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by preukazovali, že v prípade státia plávajúceho zariadenia na polohe č. 142 Jarovského ramena rieky Dunaj nie sú splnené podmienky na vydanie súhlasu podľa zákona alebo všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie.

23. Žalovaný rozhodnutím č. OU-BA-OOP3-2015/089557-NMT z 19.10.2015 zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie č. OU-BA-OSZP3-2015/40976-6/POS z 3.07.2015 potvrdil.

24. Podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z. okresný úrad vydáva súhlas prevádzkovateľovi plávajúceho zariadenia na státie plávajúceho zariadenia na vodnom toku alebo inej vodnej ploche.

25. Podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. v rozhodnutí vydanom podľa tohto zákona, ktorým sa dáva súhlas na výkon činnosti alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, môže konajúci orgán určiť podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny a obmedziť ich časovú platnosť.

26. Predmetom úpravy zákona č. 543/2002 Z. z. je ustanovenie pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí, povinností právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny. Cieľom tejto právnej úpravy je dlhodobé zabezpečenie zachovania prírodnej rovnováhy a ochrany rozmanitosti podmienok a foriem života, prírodných hodnôt a krás a utváranie podmienok na trvalo udržateľné využívanie prírodných zdrojov a na poskytovanie ekosystémových služieb. Nástrojom, ktorý má orgán ochrany prírody na dosiahnutie tohto účelu, je aj udeľovanie súhlasov alebo výnimiek zo zakázaných činností.

27. Zákon č. 543/2002 Z. z. taxatívne vymenúva činnosti, na vykonanie ktorých sa na území, na ktorom platí prvý až piaty stupeň ochrany, vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody a činnosti, ktoré sú na území, na ktorom platí druhý až piaty stupeň ochrany, zakázané. Okresný úrad v sídle kraja je v zmysle § 67 písm. h/ zákona č. 543/2002 Z. z. oprávnený rozhodovať o výnimke zo zakázaných činností v územiach s druhým až piatym stupňom ochrany, medzi ktoré patrí aj výnimka ustanovená v § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z. z.

28. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie, ktoré podľa jeho názoru spočívalo v tom, že správny súd sa pri rozhodovaní o povolení činnosti v územiach patriacich do sústavy NATURA 2000 uspokojil s predpokladom, že navrhovaná činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany v týchto

územíach, pričom na povolenie takejto činnosti je podľa sťažovateľa nevyhnutné, aby na základe potrebného dokazovania bolo nesporné, že takéto účinky nenastanú.

29. K uvedenej námietke žalobcu kasačný súd uvádza, že obdobnú námietku uplatnil tak v správnom konaní ako aj v konaní pred správnym súdom, ani raz však, okrem konštatovania absencie istoty neexistencie významných negatívnych účinkov na predmet ochrany, na podporu svojich tvrdení neuviedol ďalšie skutočnosti, resp. nepredložil dôkazy. Strohá námietka žalobcu bez dôkazného podloženia tak nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu, ktorý vychádzal zo skutkového stavu zisteného orgánmi verejnej správy s tým, že vykonanie dôkazov vykonal oboznámením sa s dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom a pripojenom administratívnom spise žalovaného, pričom uvedený postup je v súlade s ustanoveniami SSP.

30. Aj keď zákon č. 543/2002 Z. z. je zameraný na ochranu prírody a krajiny, zákonodarca v ňom umožňuje, aby na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, bol orgánom ochrany prírody v odôvodnených prípadoch udelený súhlas na státie plávajúceho zariadenia. V predmetnom prípade bola ochrana prírody realizovaná tým, že rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa obsahuje podrobné podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z., ako aj tým, že platnosť udelenej výnimky je časovo obmedzená. Navyše žalobca nekonkretizoval významne negatívny dopad súhlasu na ochranu predmetného územia. Zároveň zo stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky č. ŠOP SR/4563/2014 vyplynulo, že „v súčasnosti ešte možno považovať funkciu CHVÚ Dunajské luhy za zachovanú a rozsah umiestnených hausbótov nie je významným zásahom do územia Natura 2000, ktorý môže spôsobiť podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a funkcii ekosystémov. Likvidácia týchto hausbótov by mohla spôsobiť výraznejšie negatívne dopady ako ich zotrvanie“. Uvedený záver má charakter odbornej správnej úvahy určeného orgánu štátu. V konaní nebol predložený žiadny znalecký posudok alebo odborné stanovisko, ktoré by kvalitatívne spochybnilo stanovisko Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky.

31. Kasačný súd poukazuje tiež na to, že prvostupňový orgán verejnej správy je oprávnený kedykoľvek skontrolovať dodržiavanie podmienok povolenej výnimky a ak by zistil, že ďalší účastník v priebehu časového obdobia, na ktoré mu bol udelený súhlas na státie plávajúceho zariadenia, porušil stanovené podmienky, je oprávnený aj z vlastného podnetu prehodnotiť udelený súhlas, tento zrušiť resp. ho nepredĺžiť na ďalšie obdobie.

32. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil kasačný súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

33. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi (žalobca), ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalšiemu účastníkovi kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola súdom uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli a kasačný súd nevzhladol ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie práva ďalšiemu účastníkovi na náhradu ďalších trov konania (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný opravný prostriedok.